

[Egon Jensen.]

Det er klart, at statens og kommunernes økonomiske disposititoner ikke er uafhængige af hinanden; der må samklang til. Efter SF's opfattelse har man altså fundet et columbusæg, som løser alle problemer for kommuner og mellem kommuner og stat. Jeg synes jo nok, at det æg ikke sådan lige netop er det mest friske, man kan finde, og jeg har i hvert fald ikke fornemmelsen af med det, jeg har sagt her, at der er tale om nogen som helst løsning.

Der er talt meget om det kommunale selvstyre, og det kan vel ikke lige netop være meningen, at alt skal bestemmes centralt, lige efter at vi har gennemført en omfattende decentralisering.

SF siger i sit forslag, at man skal have en skala, således at skatten for den overvejende del af befolkningen kan opkræves med en ensartet procent, og den skal være progressiv. Jeg tror ikke, at det netop er det, befolkningen hungrer efter, nemlig en større progression, som det vil blive tilfældet med enhedsskat, der vil ramme små indkomster og mellemindkomster; der er ingen tvivl om, at kommuneskatten også må ind i progressionen. Enhedsskat betyder fratagelse af det kommunale selvstyre, det udelukker enhver form for selvstændigt initiativ, det skaber ikke nogen form for lighed eller retfærdighed.

Bl. a. af disse grunde og af mange andre grunde kan socialdemokratiet ikke medvirke til gennemførelse af forslaget til folketingsbeslutning.

Lindholt (FP):

Nej, og det kan fremskridtspartiet heller ikke, men ud fra andre motiver. Fremskridtspartiet har fremsat forslag i dette høje ting om forhøjelse af den skattefrie bundgrænse til 60.000 kr. fra den 1. januar 1975, og det, der er brug for, var nok snarere en reform, der, hvis man ikke ville være med til at gennemføre fremskridtspartiets forslag, så i det mindste gik ud på at nedsætte skatterne. Efterhånden skulle det dog være gået op for os alle, også forslagsstillerne, at det, der trykker, er de høje skatter, ikke så meget disse enheds løsninger og for den sags skyld heller ikke de helheds løsninger, vi har set.

Dette forslag indeholder 3 punkter, nem-

lig for det første afskaffelse af en del former for indkomstskat, dernæst indførelse af en progressiv indkomstskat og endelig forslag om bloktilskud til kommunerne. Hvad angår det første, er vi ganske enige i teksten om, at man opfordrer folketetinget til at afskaffe følgende kategorier af indkomstskat osv., men når vi så kommer til kirkeskat, var det passende at sætte et punktum dér i stedet for det, der står om at indføre en progressiv indkomstskat, for det er jo ikke lige just sagen, og jeg tror nok, at der efterhånden i dette ting nu er et flertal for ikke at fortsætte den socialisering, som var fremherskende under den forrige regering. Det lader dog nu også til, at heller ikke socialdemokratiet er videre begejstret for dette forslag og for de socialiseringstendenser, som ligger i forslaget.

Derimod er vi enige i, at der kan indføres bloktilskud til kommunerne, og dér hjælper det jo ikke, at vi trækker mørklægningsgardinerne ned. Sagen er den, at der sker rent faktisk en begrænsning af kommunernes selvstyre, når man indfører disse bloktilskud, som der har været talt så meget om. Det bliver resultatet af det, og det er der ikke noget at gøre ved, men tinget kan lige så godt erkende nu, at der sker en indskrænkning af det kommunale selvstyre ved at indføre det. Får vi afskaffet de utålelige indkomstskatter, kan vi jo også kun give kommunerne mulighed for at klare deres udgifter ved, at man indfører de bloktilskud, som der også tales om her, efter objektive kriterier.

Vi er altså enige med forslagsstillerne i, at man nu skal indføre bloktilskuddene og også efter de kriterier, men derudover er vi ikke enige i ret meget af dette.

Vi kan ikke tilsige nogen velvillig behandling i udvalget, tværtimod.

Aksel Pedersen (V):

Venstre vil være imod forslaget. Fra forslagsstillerens side postulerer man, at der er mulighed for bedre planlægning og styring ved at gennemføre dette skatteforslag. Vi finder i venstre, at det i stedet for vil sløve og gøre det kommunale selvstyre illusorisk. Man siger fra forslagsstillerens side, at det vil skabe en større lighed, men det forudsætter da, at man tror, behovet er ens, enten mennesker bor i København, i Rønne eller i Vrå.